

tre Partiers Side og anbefaler de af dem stillede Ændringsforslag.

Fraenkel: Den ærede Ordfører (Gunnar Fog-Petersen) mente, at Politikerne, som blev Medlemmer af Tilsynsraadet, vilde alligevel være satte under Belysning overfor Offentligheden, fordi Tilsynsraadet skulde indgive en Beretning, som skulde offentliggøres. Men i den Beretning kommer der ikke til at staa noget om hele den Indflydelse, som Politikerne kan gøre gældende i Raadet. Og naar den højtærede Minister i denne Forbindelse talte om den Mistillid, jeg viste Politikerne, maa jeg sige, at naar Politikerne optræder udenfor det Forum, hvor de skal optræde, naar de udøver Indflydelse uden at være i offentlig Belysning og uden at staa med det offentlige Ansvar, har jeg ikke megen Tillid til dem; det har Erfaringen ikke lært mig at have.

Den ærede Ordfører henviste til, hvad jeg læste op paa Side 19 i Udvalgets Betænkning, og ønskede, at jeg skulde have fortsat med de Linier, hvori det hedder, at den engelse Kommission anser det for tilraadeligst, at der aabnes en Vej, ad hvilken fuld Oplysning om de industrielle Associationers Virksomheder kan komme til Almenhedens Kundskab o. s. v., og hvori den hævder, at i denne Retning gaar aabenbart Tendensen i Tiden. Men derom er der jo egentlig slet ingen Tvivl, det er ikke noget, jeg nogen Sinde har bestridt, det er saa langt fra noget, jeg har bestridt, at jeg, i hvert Tilfælde her i Landet, har været den første, der har gjort opmærksom paa det. Og for mig staaar det som højst besynderligt, at efter at jeg allerede i 1892 har gjort de samme Synspunkter gældende overfor hele denne Sag, som jeg gør i Dag, og andre efter mig — jeg tænker paa Ussings fortræffelige Monografi om Oiltrusten, jeg tænker paa Leerbecks fortrinlige Arbejde om den amerikanske Lovgivning —, sidder vort høje Universitet og tier bomstille til den Sag. Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt, der er Professor ved Universitetet, har først i den allerseneste Tid, navnlig efter visse Sammenstød oppe i den overordentlige Kommission, opdaget, at der er noget i Verden, som hedder Truster. Ellers generer han sig saamænd ikke med Hensyn til de Emner, han tager under Behandling, de strækker sig lige fra Religionsfilosofi til økonomiske og politiske Emner. Men han synes slet ikke at have vidst, at

der er noget, der hedder Truster eller koncentrerede Bedrifter før nu. Den højtærede Indenrigsminister siger, at Lovforslaget kun taler om Monopoler, men det er virkelig ikke Tilfældet. Det er netop det, jeg har saa meget imod i Lovforslaget, og særlig imod dets § 1, at den er en ren Gummielastikums-Paragraf; der kan paa Grundlag af denne Paragraf bringes ind under Loven, snart sagt hvad det skal være, og hvad der bringes ind under Loven efter den, vil være ganske afhængigt af Øjeblikkets Stemning. Hvis denne gaar mod Truster, rejser sig stærkt mod alle Sammenslutninger og alle store Forretninger, vil man i Kraft af denne Paragraf gaa meget vidt, og hvis ikke, vil man gaa mindre vidt. Men saadan skal en Lov ikke være indrettet; den skal gaa frem efter objektive Kendemærker. Den højtærede Minister siger, at den engelske Kommission har heller ikke holdt sig til Monopoler. Nej, det har den netop ikke, den har draget Kredsen langt, langt mere omfattende, men den siger ogsaa: Vi er ikke i Stand til at afgøre dette Spørgsmaal, vi maa have det henvist til en ny Kommission, og det, den vil med sine Forslag, er jo ikke andet end at faa en Undersøgelseskommission nedsat, et Undersøgelseskammer, et Undersøgelsesdepartement, hvad man vil kalde det. Men det, vi vil her, er umiddelbart at gaa over fra Undersøgelse og i første Instans i hvert Tilfælde, til Dømfældelse af de samme Mennesker, som foretager Undersøgelsen. Det er, som sagt, rigtigt, at der fra de store Forretninger udgaar et stærkt Tryk i forskellige Retninger i Samfundet. Det har jeg aldrig bestridt, men jeg bør dog overfor en stærk Fremhæven af dette erindre om, at Formanden for den overordentlige Kommission, Overformynderen, netop med Hensyn til Industrien har udtalt, at den under den nuværende Situation havde vist overordentlig megen Forstaaelse. Er det ikke rigtigt? Jeg vil ikke forlænge Debatten. Der er jo her i Tinget ingen Stemning for vore Ændringsforslag. Jeg haaber dog, der vil blive det i det andet høje Ting; for jeg tror, de vil bringe noget nyttigere ud af Loven. Det forekommer mig ogsaa, at der i Grunden i den højtærede Indenrigsministers Udtalelser fandtes noget i den Retning. Jeg tager altsaa de af Mindretallet stillede Ændringsforslag tilbage og anbefaler mine Meningsfæller at stemme mod Flertallets Ændringsforslag.